

Viața ca o pradă

George Pena

Sădesc eperanțe
și-mi ucid mâhnirea,
lumea toată mă urmează;
iradiez numai iubire
și aștept o mulțumire,
refuzul ei mă derutează.

Pentru o dragoste mare,
demonică,
cântă toți greierii
în livadă;
boema mea sardonică
își consumă viața
ca o pradă.

Aș putea
cu primul fluture,
pentru zborul lui aiurit
să mă bat;
parcă vara asta
și-a făcut de cap,
a dat foc la câmpie
și la sat.

Drumurile toate
se pierd în depărtare,
numai canicula se lefăiește;
de ce omenii
îmbătrânesc în agitare
și una simt
și alta îndrăgește?!